

مستند بلند «زنانی با گوشواره‌های باروتی» به کارگردانی رضا فرهنگد و تهیه‌کنندگی مرتضی شعبانی، پس از کسب مهم‌ترین جایزه‌های جشنواره سینما حقیقت در سال گذشته، در اولین حضور بین‌المللی خود در هفتاد و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم لوکارنو، به رقابت با دیگر آثار می‌پردازد. «زنانی با گوشواره‌های باروتی» در بخش هفته منتقدین جشنواره که یکی از بخش‌های اصلی و مسابقه این فستیوال است، به عنوان تنها نماینده سینمای ایران، شرکت می‌کند. هفته منتقدین در سال ۱۹۹۰ تأسیس شد و هر ساله ۷ مستند برجسته جهان را به عنوان اولین و مهم‌ترین نمایش‌های بین‌المللی اکران می‌کند. در تعریف این بخش درسایت جشنواره آمده است: «این بخش بر روی فیلم‌های نوآورانه با محتوای بزرگ تمرکز می‌کند. فیلم‌هایی پررنگ که دیدگاه‌های جدیدی را باز می‌کنند و در جهان بحث برانگیزند.»

پرویز تناولی در حاشیه نمایشگاهش در باغ کتاب تهران: دلم می‌خواست دنیا را پر از «هیچ» کنم

تناولی درباره ساخت مجسمه هایش با عنوان «هیچ» می‌گوید: من دلم می‌خواست دنیا را پر از «هیچ» کنم؛ نتوانستم این کار را انجام بدهم اما «هیچ‌های بسیاری ساختم و جا دارد بارهم بسازم. این روزها در «باغ کتاب تهران» نمایشگاهی از مجسمه‌های پرویز تناولی و ۴۰ نفر از شاگردانش برپاست و تا ۱۲ مرداد ماه ادامه دارد. به گزارش ایسنا، این مجسمه‌ساز پیشکسوت درباره برگزاری این نمایشگاه گفت: من ۴۰ نفر از شاگردانم در این نمایشگاه حضور داریم. شاگردان جافنده‌ای که هرکدام هنرمند هستند و در بازار هنر حضور دارند و هیچ‌کدام تازه‌کار نیستند.این‌ها شاگردان منتخب هستند و ۴۰ شخصیت کاملاً متفاوت دارند؛ هر کدام با شخصیت خودش کارش را انجام داده است. من حداقل سهم را دارم و با سه، چهار کار از مجموعه «هیچ» در این نمایشگاه شرکت کردم‌ تا شاگردانم دور هم جمع شوند و نمایشگاهی برگزار کنند. تناولی در ادامه درباره‌وجه مشترک آثار این نمایشگاه توضیح می‌دهد: وجه مشترک کار آن‌ها، مجسمه‌سازی معاصر ایران است. من می‌خواستم بگویم مجسمه‌سازی معاصر ایران شکل گرفته، متولد شده و وجود دارد. زمانی مجسمه‌سازی معاصر نداشتیم و اگر داشتیم منحصر به یکی دو نفر بود اما در حال حاضر این مقوله وجود دارد و این ۴۰ نفر نمونه آن هستند. مطمئن هستم هنرمندان بیشتری می‌شد انتخاب کرد اما دیگر در گالری جای نبود.

او درباره انتخاب نام «هیچ و همه» برای این نمایشگاه و مجسمه‌سازی بیان می‌کند: چون من با «هیچ»هامم شرکت

زنانی با گوشواره‌های باروتی در جشنواره لوکارنو

مستند بلند «زنانی با گوشواره‌های باروتی» به کارگردانی رضا فرهنگد و تهیه‌کنندگی مرتضی شعبانی، پس از کسب مهم‌ترین جایزه‌های جشنواره سینما حقیقت در سال گذشته، در اولین حضور بین‌المللی خود در هفتاد و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم لوکارنو، به رقابت با دیگر آثار می‌پردازد. «زنانی با گوشواره‌های باروتی» در بخش هفته منتقدین جشنواره که یکی از بخش‌های اصلی و مسابقه این فستیوال است، به عنوان تنها نماینده سینمای ایران، شرکت می‌کند. هفته منتقدین در سال ۱۹۹۰ تأسیس شد و هر ساله ۷ مستند برجسته جهان را به عنوان اولین و مهم‌ترین نمایش‌های بین‌المللی اکران می‌کند. در تعریف این بخش درسایت جشنواره آمده است: «این بخش بر روی فیلم‌های نوآورانه با محتوای بزرگ تمرکز می‌کند. فیلم‌هایی پررنگ که دیدگاه‌های جدیدی را باز می‌کنند و در جهان بحث برانگیزند.»

کردم و بقیه «همه» هستند؛ البته نمی‌شد نام نمایشگاه را طولانی‌تر کرد. این هنرمند در پاسخ به این پرسش که تا چه زمانی به ساخت «هیچ»هایش ادامه می‌دهد؟ می‌گوید: «هیچ» من را رها نمی‌کنند؛ هر زمان که آن را رها کردم او دوباره به سراغم آمد در نتیجه بیش از ۴۰ سال است که «هیچ» می‌سازم. فکر می‌کردم پایان آن می‌رسد اما نرسیده و گویا هنوز جا دارد. او با تاکید اضافه می‌کند: من دلم می‌خواست دنیا را پر از «هیچ» کنم؛ نتوانستم این کار را انجام بدهم اما «هیچ‌های بسیاری ساختم و جا دارد بارهم بسازم. تناولی در واکنش به اظهارات یکی از اعضای شورای شهر تهران مبنی بر آمادسازی شرایط برای نمایش آثار این مجسمه‌ساز در سطح شهر، می‌گوید: اگر محل‌های مناسبی در اختیار من بگذارند حتماً مایل هستم مجسمه‌هایم در سطح شهر نصب شود. تهران شهر بزرگی است و جاهای مختلفی دارد. او ادامه می‌دهد: تهران یک نقطه ندارد که مورد توجه من باشد،

پارک‌ها و گذرگاه‌های زیادی دارد. من جاهایی که محل عبور و مرور مردم هست را خیلی دوست دارم. البته هر مجسمه‌ای باید در جای خودش نصب شود و جلو نمی‌توان تصمیم گرفت. این مجسمه‌ساز بار دیگر موضوع آثارش در شهرداری تهران را پیش می‌کشد و اظهار می‌کند: مجسمه‌های عمده من در شهرهای مجوسمانده و تمام تلاش این است که آن‌ها را دوباره در آنجا ببینم. تعداد زیادی از آن‌ها صدمه دیده که باید مرمت شود و اگر این اتفاق رخ دهد حتماً نمایشگاه‌هایی را برگزار خواهیم کرد.

وزیر ارشاد در دیدار با معاون وزیر خارجه اتریش:

روابط ایران و اتریش بر مبنای فرهنگ آغاز شده است

سفر رییس جمهور ایران به اتریش انجام شده است و حوزه‌های متنوعی برای همکاری‌های مشترک در بخش‌های فرهنگی، هنری، علمی و دینی میان دو کشور وجود دارد. وی ادامه داد: در دهه‌های اخیر سفارت ایران در اتریش و انجمن فرهنگی اتریش در ایران تلاش‌های خوبی در گسترش روابط فرهنگی با یکدیگر داشته‌اند و علاقه‌مند به ادامه و تعمیق این روابط هستیم؛ زیرا آنچه روابط دو ملت را عمیق و پایدار می‌کند گسترش روابط فرهنگی و هنری و همکاری‌های مشترک در این زمینه است.

صالحی در عین حال افزود: دو کشور تاکنون در زمینه‌های فرهنگی، علمی و هنری از جمله موسیقی، تئاتر و سینما همکاری‌های خوبی با یکدیگر داشته‌اند. ایران در هر سه زمینه از جایگاه خوبی برخوردار است و در زمینه ادبیات و شعر نیز شهرت جهانی دارد و قرار گرفتن زبان فارسی به عنوان یک زبان اختیاری در سرفصل‌های برخی دانشگاه‌های اتریش اقدام خوبی در جهت گسترش این زبان است. وی در ادامه سخنان خود بر گسترش روابط دو کشور در زمینه‌های سینما، تئاتر، موسیقی، گفت‌وگوهای

توجه به فراگیری و بحث‌های رسانه‌ای آن طی سال‌های پیشین، و البته نگاه‌های طنزآمیز بر آن، در قالب فیلم داستانی دیده نشده بود. اولین ساخته رضا مقصدی، کمدی روستایی است که با بهره‌گیری از موقعیت‌های خاصی که در تعارض با زندگی شهری پیش می‌آید علاوه بر طنز آمیز بودن موقعیت‌ها، سعی در نشان دادن تعارضات و شکاف‌های میان اهالی شهر و روستا دارد. جایی که فرزندان این زوج س از مدت‌ها به روستا بازمی‌گردند تقابل دو سبک زندگی را به شکلی بارز و کمیک‌ب‌ نمایش می‌گذارد. فرزندانای که نه تنها لهجه و بیان روستایی خود را حفظ نکرده‌اند بلکه در مقایسه با هم‌نسلان خود نیز از ظاهری غربی‌تر برخوردارند. ظاهر متفاوت آنها در کنار پدر مادر روستایی خود بر عدم تجانس این دو نسل اشاره دارد و بی‌علاقگی آنها به فرزنداوری و عدم توجه به سیاست‌های جمعیتی سوبه‌ای دیگر از شمالی جامعه‌ای گسسته و چندپاره را نمایانگر می‌شود. جامعه‌ای فردگرا و خودمحمور که در آن حضور در جمع و عدم توجه به مسائلی که به همه اقشار جامعه

مراسم جشن امضاء کتاب «آن چنان که بودیم» با مجموعه نوشتاری از لیلی گلستان امروز پنج‌شنبه ۲۱ تیر در شهر کتاب دانشگاه برگزار می‌شود. لیلی گلستان در گفت‌وگو با هنرانلاین درباره اثر جدید خود گفت: این کتاب گزینشی از یادداشت‌ها و نوشته‌های من در مطبوعات مختلف در طول ۴۰ سال گذشته است. در این نوشته‌ها به موضوعات مختلف اجتماعی، سیاسی، اعتراضی و بیشتر از همه به هنر و فرهنگ پرداخته‌ام. گلستان افزود: در طول سال‌های گذشته درباره هرچه که دیدم و روی من اثر گذاشت مطالبی در روزنامه‌ها و مجلات نوشتم. الان که به این کتاب نگاه می‌کنم به نظر می‌رسد که تاریخ ۴۰ ساله فرهنگ و هنر ما در کنار سیاست و اجتماع در این مجموعه مرور شده است. این مطالب پیش از این در روزنامه‌ها و مجلاتی مانند اعتماد، شرق، فرهیختگان، زنان، اندیش پویا، نگاه نو … و روزنامه‌هایی که امروز دیگر منتشر نمی‌شوند، چاپ شده‌اند.

او با بیان اینکه بخشی از نوشته‌هایش به افراد و چهره‌ها اختصاصی دارد گفت: به مناسبت‌های مختلف درباره آدم‌هایی که آنها را دوست دارم یا فقدان آنها بر من تاثیر گذاشته است. یادداشت‌هایی نوشته‌ام. افرادی مانند احمد اسفندیاری، احمد محمود، بهمن جلالی، مهدی سبحانی، نعمت حقیقی و… از گذشتگان هستند و افراد دیگری مانند رخسان بی‌اعتماد، مریم زندی، فرزانه طاهری و… نیز کسانی هستند که برای آنها و فعالیت‌هایشان احترام زیادی قایل هستم.

این کاری‌دار درباره نحوه انتشار کتاب گفت: انتشارات

در همکاری‌های مشترک خود با دیگر کشورها تلاش می‌کنیم بر جوانان خلاق متمرکز شویم و در گفت‌مان با ایران نیز می‌توانیم با جوانان خلاق همکاری داشته باشیم.

وی با اشاره به جلسه صبح امروز خود با مسؤولان سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی ادامه داد: طرفین بر گسترش روابط دولت‌ها و ملت‌ها تاکید داشتند و یادداشت تفاهم نامه در این زمینه می‌تواند همکاری‌های مشترک دو کشور را برنامه‌ریزی و سازماندهی کند.

معاون فرهنگی وزیر امور خارجه اتریش در ادامه بر گسترش فعالیت‌های دو کشور در زمینه گفت و گوی ادبیان تاکید کرد و گفت: انجمن فرهنگی اتریش با انتحادیه اروپا به صورت مشترک پروژه‌های فرهنگی با دیگر کشورها انجام می‌دهد و علاقه‌مندی این پروژه‌ها را با ایران نیز داشته باشیم.

نگاهی به فیلم «خجالت‌نکش»

داستان باور روستاییان به شعارهای سیاستمداران

رویا سلیمی

خود را با توجه به اطلاعاتی که از آن می‌گیرد و ارزیابی می‌کند. نکته دیگر احساس مسئولیت در قبال مسائلی است که به فراخور موقعیت‌های گوناگون رخ می‌دهد و نسل گذشته نسبت به آن واکنش سریع نشان می‌دهد. این در حالی است که فرزندان این خانواده از تمامی این خصایص عاری بوده و واکنشی نسبت به مسائل روز جز بی تفاوتی ندارند. آنها که از روستا مهاجرت کرده و برای ادامه زندگی شهر تهران را انتخاب کرده‌اند، هر کدام درگیر دغدغه‌ها و مسائلی هستند که آنها را نسبت به احساس تعلق و حضور در جمع بی تفاوت کرده است. آنها از آراش و بی خبری روستا به تلاطم شهر پناه برده‌اند. از الگوی مشترک که وسایل ارتباط جمعی سنتی بر افراد تحمیل می‌کنند بی‌خبرند و فضای مجازی و زندگی شهری آنها را از جمع منفک و دور نگه داشته است. نسل جدید نسبت به تصمیمات عمومی بی تفاوت بوده و این شکاف نه تنها میان اعضای خانواده دیده می‌شود بلکه شکاف میان نسل جدید در مواجهه آنها با مسائل متعددی که در سال‌های اخیر این عنوان را با واکنشی ندارد جامعه جوان، تحصیلکرده و آرتندساز است. و به نظر می‌رسد در این نوع نگاه، ارتباط مسئولین با نسل جوان برقرار نمی‌شود و عموماً جمعیت کم‌سواد و عامی مخاطب اصلی خواهند بود.

اما قرار نیست این شکاف در فیلمی کمیک چندنان مسورد بحث قرار گیرد. اختلاف این زوج

نغمه ثمنینی مشغول نگارش فیلم نامه پروین اعتصامی

فیلم سینمایی با عنوان موقت «پروین» درباره زندگی پروین اعتصامی تا پایان امسال تولید خواهد شد. فیلمنامه این فیلم توسط نغمه ثمنینی نمایش نامه نویس و فیلمنامه نویس سینمای ایران در حال نگارش است و قرار است در این فیلم روایت جدید از زندگی این شاعره به نمایش گذاشته شود. روایتی متفاوت با دیدگاه‌های رسمی و رایج و به اصطلاح مدرسه‌ای.

بر اساس گفته نغمه ثمنینی نویسنده این فیلمنامه، پروین اعتصامی شاعری است که در زیر سایه خوانش‌های رسمی گم شده است و شاید آن چه بیش از اشعار پروین اهمیت داشته باشد، نحوه زندگی اوست. زنی که با جسارت پای شعر ایستاد و راه را برای آیندگان گشود. سفارش دهنده و مدیر این پروژه شهنام شهپاززاده است که به تازگی با یکی از کارگردانان سینمای ایران برای تولید اثر اثر وارد مذاکره شده و به توافق اولیه رسیده‌اند.

اخبار

اهدای اثر منیر فرمانفرمائیان به کودکان مبتلا به سرطان

منیر شاهرودی فرمانفرمائیان یکی از آثار خود را به مؤسسه خیریه محک اهدا خواهد کرد. به گزارش روابط عمومی مؤسسه خیریه محک، روز جمعه (۲۲ تیر ماه) رونمایی این اثر در ساختمان طرح توسعه بیمارستان فوق تخصصی سرطان کودکان محک انجام خواهد شد. در مراسم رونمایی از اثر این هنرمند بین‌المللی ایران، هنرمندان، فعالان حوزه درمان سرطان، نیکوکاران، سازمان‌های مردم‌نهاد و اعضای هیات امانا و مدیره مؤسسه خیریه محک حضور خواهند داشت. محک به عنوان یک سازمان مردم‌نهاد در طول ۲۷ سال حمایت همه‌جانبه از کودکان مبتلا به سرطان در سراسر ایران همواره از ظرفیت جامعه هنری بهره‌مند بوده است. برپایی این مراسم نیز با هدف دربارہ جامعہ ارزشمند هنرمندانی چون منیر شاهرودی فرمانفرمائیان صورت می‌گیرد که علاوه بر فعالیت حرفه‌ای خود با نگاهی انسان‌دوستانه، جان‌مایه هنری خود را صرف کاهش دغدغه‌های اجتماعی می‌کنند. فرمانفرمائیان، نخستین هنرمند ایرانی است که آثارش در یک نمایشگاه انفرادی در موزه گوگنهایم نیویورک به نمایش درآمده و تاکنون به طور گسترده در کشورهای خاورمیانه، آمریکا و اروپا در معرض دید هنردوستان قرار گرفته است. همچنین سال گذشته در باغ موزه نگارستان، تالاری دائمی به نمایش آثار این هنرمند حوزه تجسمی اختصاص یافت.

جمشید مشایخی تا شبیه در بیمارستان تحت درمان است

روند درمان جمشید مشایخی مثبت ارزیابی شده و باید تا روز شنبه ۲۳ تیر در بیمارستان بستری باشد. سام مشایخی (پسر جمشید مشایخی) در گفتگو با ایلتنا، با اشاره به آخرین وضعیت مشایخی گفت: پدرم به دلیل مشکلات گوارشی و درد از ناحیه روده و معده در بیمارستان بستری شد و پزشکان در حال مداوای وی هستند. وی با اشاره به اینکه هیچ گونه جراحی‌ای روی مشایخی انجام نشده است، گفت: تاکنون پزشکان تشخیص ندانند که نیاز به عمل داشته باشند و عمل جراحی را تجویز نکردند اما امروز پزشک ایشان دوباره وی را ریزیت خواهد کرد و دستورات جدیدی صادر خواهد کرد. فرزند جمشید مشایخی ادامه داد: براساس تشخیص پزشکان پدرم باید تا روز شنبه ۲۳ تیر در بیمارستان برای تکمیل شدن امور درمانی بستری باشد. وی با تشکر از اهالی خانه سینما، دوستان و علاقمندان جمشید مشایخی گفت: در طی این مدت افرادی همچون آقایان علی نصیریان، علیرضا تابش، محمود واعظی و کارمان ملکلی به ملاقات پدرم آمده‌اند. در این میان آقای علی دهکردی هر روز به ملاقات او آمده است. سام مشایخی ادامه داد: جمشید مشایخی ممنوع‌الملاقات نیست اما از آنجا که در بخش آی سی یو بستری است، برای راحتی حال بیمار و همچنین تسریع در روند درمان انجام ملاقات با محدودیت‌هایی روبروست.

«کلاه قرمزی» هر جمعه پخش می‌شود

مجموعه «کلاه قرمزی ۹۷» جمعه – ۲۲ تیر ماه – از شبکه دو سیما پخش می‌شود. به گزارش روابط عمومی شبکه دو، «کلاه قرمزی ۹۷» که در اعیاد سال جاری و نوروز پخش شده، از جمعه – ۲۲ تیر ماه – به صورت هفتگی روانه آنتن می‌شود. مجموعه «کلاه قرمزی ۹۷» با عروسک‌های جدیدی از جمله پیشی جان، موشی جان، داداش گلیم، خونه بقلی و … در نوروز ۹۷ پخش شد و قسمت‌های جدید آن نیز در اعیاد و مناسبت‌های پیش‌رو روی آنتن می‌رود. این مجموعه کاری از گروه کودک و نوجوان به تهیه‌کنندگی حمید مدرسی، کارگردانی و اجرای ایرج طهماسب جمعه‌ها ساعت ۲۱ پخش می‌شود.

تمدید مهلت ارسال آثار به جشنواره فیلم سلامت

دبیرخانه این رویداد مهلت ارسال آثار را تا شنبه ۳۰ تیرماه ۹۷ تمدید کرد و این فرصت دیگر تمدید نخواهد شد. به گزارش ستاد خبری سومین جشنواره فیلم سلامت، تاکنون سینماگران متعددی در بخش‌های پنج‌گانه متقاضی حضور در جشنواره شده‌اند که آثار این استقبال به تفکیک بخش‌ها، اعلام خواهد شد. براساس فراخوان منتشرشده توسط دبیرخانه جشنواره، پنج بخش سومین جشنواره فیلم سلامت را فیلم‌های سینمایی (بیش از ۷۰ دقیقه)، مستند (از ۱۵ تا ۷۰ دقیقه)، کوتاه (حداکثر ۳۰ دقیقه)، برنامه‌های تلویزیونی (حداکثر ۹۰ دقیقه) و دانشجویی (از ۳ تا ۳۰ دقیقه) تشکیل می‌دهد که در این بخش‌ها سه جایزه (تندیس جشنواره و دیپلم افتخار) به همراه جایزه نقدی اهدا می‌شود. همچنین سازمان‌های دولتی، خصوصی و مردم‌نهاد در اختتامیه جشنواره جوایز خود را به برگزیدگان اهدا خواهند کرد.

اهداف سومین جشنواره فیلم سلامت عبارتند از: آشنایی مخاطبین و احاد جامعه با اهمیت سلامت جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی، تشویق هنرمندان و سینماگران به تولید آثار متناسب و مطلوب در عرصه سلامت، تقدیر از فعالان و سازندگان آثار تصویری اتریش در حوزه سلامت و ترغیب سازمان‌های مردم‌نهاد، بخش خصوصی و دولتی به استفاده از توان سینما برای فرهنگ‌سازی عمومی و تلاش در راستای اصلاح سبک زندگی و ارتقای سلامت جامعه. موسسه آوای هنر سلامت از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با هدف نمایش آثار ایرانی با محوریت نقش سلامت در زندگی انسان و با شعار «سلامت برای همه؛ اجتماعی شدن سلامت» سومین جشنواره فیلم سلامت را از تاریخ ۱ تا ۵ شهریور ۹۷ به دبیری محمد کیاسالار برگزار خواهد کرد.

حس‌هایی که به «شراه‌های یک ذهن رنگی» تبدیل شد

آثار نقاشی افسانه مسگرزاده با عنوان «شراه‌های یک ذهن رنگی» از هفته آینده روی دیوار می‌رود. به گزارش ایسنا، مسگرزاده درباره احساسش نسبت به نمایشگاه پیش‌رو نوشته است: «همیشه قطرات و ریزش آنها برام بر از رمز و راز بوده‌اند و مرا برای کشف تصویر جدیدی که سر راهشان خلق می‌کنند همراه خود برده‌اند. باران اتفاق خیس دیگریست که همچون شب ماه کامل برام سرشار از الهام بوده و هنر را در خونم می‌جوشاند و سربز می‌شود. سفر موجود شدن ما نیز از قطره ای آغاز شده و می‌شاهای از حرکت است تداعی مثل ضربان قلبم گاهی تند و گاهی آهسته … آهسته … آهسته»

از طرفی آشک تعبیری از اوج ارتفاع و خلوص روح آدمی است که از درجه‌ی چشم شرابه می‌کند و خود سرشار از استعاره و ابهام است مملو از سر خوشی یا لذت یا شاید از درد و غم و پریشانی یا حتی هردوا!

تعبیر دیگری از قطرات در حال بارش از منظر پهوشیاری اشاره‌ای به هم اکنون و در لحظه بودن است. ریختن همین لحظه و همین جا! در این مجموعه و در این دوره آثارم با تمام حس‌های خود خندیدم و لذت برده

و درد کشیدم،م و خیس گریستم در کتون… نقوش فیکوراتیو، اشکال و مفاخم شاعرانه، خط، رنگ‌های روایت‌گر دغدغه‌های اصلی من در فرایند خلق بوده‌اند. در فرآیند کشف و شهود، تفسیر مفاهیم روانشناسی رنگی احساسات و زبان بدن فیکورها، عمیقاً مرا در انعکاس خود یاد داده‌اند.

جهت بیان دغدغه‌ها و خلق و خوی خود با بهره گیری ترکیب رنگی با قرمز، نارنجی، زرد و آبی‌ها منعکس شده‌ام.»